

Mazinin Kat İzleri

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Ağustos 2021

Kırık düşlerin hallacıyım:
Gök mavisi gözlerinde umudun
Terennümleri besliyorum aşkla
Ve göğün kanaviçeleri o tedirgin bulutlar.
Ha yağdı ha yağacak hazan öncesi efkârımda
Kat izleri mazinin.

Bir esaretse aşk
Cesaretimi yitirdiğim şafak öncesi
Buseler konar da konar al yüzünde mevsimin
Rüzgârın sızısında saklı tuttuğum
Yasın muadili olsa gerek şiirin
Peçesinde saklı bir hediye gibi
Heyecanla daldığım sayfanın merkezinde
Kâh kar düşen imgeleri
Kâh başı yana düşen ölümcül bir tehdidin ayak sesi.

Bir resimsem yırtık
Sözcüklerse yerle yeksan
Andıkça dün de kaykılmış bir acı nöbeti
Korunaklı dünyamdan firar ettim edeceğim
Manzumeler saklı madem sinemde
Münazarası yüreğin ilham perimle
Sersemlediğim yetmedi mi?

Rüzgârın pençesinde solgun yaprağı
Gül mizacımdan dökülen pare pare
Sızlayan göğsümde sözcükleri nağme bildiğim
Ömre bedel tek gülüşü bahşetsin diye Rabbim
Niyazımdan eksik etmediğim billur yüreğinde
Nazenin sevgilinin.

Kardıkça hüznü iniltiler
Kaydıkça zeminde
Ah, kaygan besteleri kâinatın

Ömre bedeller biçtikçe
İmtiyaz sahibi bir düşün gerçeğe dönüştüğü
Ümidiyle salkım saçak serildiğim
Değil mi ki rütbesi gönlün
Koyudan gözlerinde gecenin
Şerit değiştiren kıyametin de ayak sesi.

İntiharı sözcüklerin döküldükçe kalemin ucundan
Bin bir nazı niyazı ah, bitimsiz esintinin
Kulp taktıkça maziye
Erişemediğimse içimde kalan nice ukde
Basireti bağlanan şen sesinde kaybolan binlerce hece.